

Eitt ljós á gøtu míni

v/ Johs. A. Næs

„Vakið og biðið, so at tit kunna verða førir fyri ...at standast fyri menniskjusuninum.“ (Luk. 21, 36).

Bert tvey úrslit verða givin á teirri seinastu stóru livsroyndini: standast — ikki standast. Um tað skuldi hent, at hann segði við okkum: ikki standast: Hvat batar so alt annað? Hvat nyttar tað manni, um hann vinnur allan heimin, men skal ikki standast í teirri seinasti livsroyndini? Tá verður alt samalt eitt stórt mistak.

Livið er váðaligt. Um Nýggja Testamenti sigur satt, mega vit sanniliga viðganga, at livið er váðaligt. Aftur og aftur verða royndir gjørdar, fyri at ein kann koma burtur frá hesi áskoðan, men til einkis. Vit liva undir ábyrgd, og vit koma just hagar, sum vit sjálv hava valt at koma. Vit seta spor eftir okkum hvønn dag, og sjálv ráða vit fyri, hvønn vegin fótspor okkara visa. Dómin, sum okkum at enda verður kunngjørdur av menniskjasoninum, hava vit sjálv felt við dagliga atburði okkara í teim mongu túsund smáu og stóru avgerðum, vit sjálv hava tikið. Jú, livið er váðaligt.

Men møguleikin fyri at standast er har eisini. Menniskjasonurin sjálvur hevur gingið vegin fyri okkum, og hann hevur syrgt fyri øllum, sum okkum tørvar til livs, meðan vit eru á ferð her á fold. Allir lutir forfarast, bert ikki orð hanara; tey halda. Og okkara æviga lagna verður lagað eftir ti, sum vit gera við orð hansara.

Tann dagin, vit standa framman fyri honum, hava vit als einki at geva honum uttan hansara egnu orð. Tá spyr hann okkum ikki, hvussu mong bíbilvers, vit hav lært, ella um vit til lítar hildu tann ella tann heilaga skikk, men um orð hansara slóðaðu nýggjar vegir í sinni okkara, og um tey fing okkum at tæna næsta okkara í kærleika. — Vak og bið! sigur hann við okkum.

Brúðgómurin kemur; far og mót honum! — Lat um okkum svara: Gud, lat okkum liva av orðum tínum hvønn dag, sum verður okkum givin á jørð!

FELAGIÐ TÓRSHAVN

Ársaðalfundururin verður týskvøldið 26. februar kl. 19.30 á Hotel Hafnia.

Uppskot til lógarbroytingar og onnur mál, sum ynskjast viðgjørd á aðalfundinum, skulu vera nevndini í hendi í seinasta lagi fríggjadagin 15. februar.

Dagsskra fyri ársaðalfundin verður send limum felagsins í brævi sambært § 4 í viðtøkum felagsins.

Nevndin

Guðstænastur septuagesima sunnudag

Havnar kirkja: Hans J. Joensen, altargongd
Vesturkirkjan: Kjartan Mørkøre
Nólsoy: Axel Tørgarð
Kvívik: Jákup Magnussen, altargongd. Talvan gongur fyri Sunnudagsblaðið.
Haldarsvik: Martin R. Jacobsen, altargongd
Norðskáli: Emil Olsen, altargongd
Oyndarfjørður: Peter Petersen kl. 12.00, altargongd
Rituvík: Jákup Kass, altargongd
Hellurnar: Torkil Beder, altargongd
Srvágur: David Johannesen kl. 12.00
Skálavík: Jákup R. Hansen kl. 12.00, altargongd
Tveroyri: Jónsvein Bech, Barnagudstænasta. Talvan gongur fyri sunnudagsskúlan.
Porkeri: Bjarni Bæk kl. 12.00.

Í øllum kirkjum í Eiðis prestagjaldi gongur talvan fyri Heidningamissionina.

Norea Radio Danmark

Millumbylgja 1467 kHz kl. 19.30-19.45.

Mánadagin: »Det lyder da helt utroligt!«

Temasending hjá Poul Lykke Nielsen og Jens Erik Rasmussen.

Evangeliska røddin

Føroyska sendingin frá Trans World Radio, Monte Carlo hoyrist hvørt mánakvöld kl. 21.45 GMT á millumbylgju 205 m. (1466 kHz).

Mánakvøldið talar Páll Poulsen.

Evni: »Harri hvar fer tú?«

Sangur: Oddmar Marstein og Kvartetten í Betesda.

Vælkomið
litla barn

21. januar fingur Jenny og Óli Hansen, Havn, eina dóttur.

26. januar fingur Gunnbjørg og Magni Durhuus, Vestmanna, eina dóttur.

28. januar fingur Ella og Poul Müller, Argir, ein son.

28. januar fingur Eyðfríð og Martin Hansen, Skopun, ein son.

28. januar fingur Wivi Nielsen og Oddur Simonsen, Havn, ein son.

28. januar fingur Olga og Johnny Reineri, Havn, ein son.

29. januar fingur Eghild og Helgi Poulsen, Syðrugøtu, ein son.

29. januar fingur Anna Maria og Leivur Hansen, Havn, eina dóttur.

29. januar fingur Lisabett og Verner Hansen, Havn, ein son.

29. januar fingur Edna M. Strøm og Jan Günther, Havn, eina dóttur.

Læknavaktirnar

Tórshavn: Kristianna Nordendal, tlf. 17279
leygardag og Andor Ellefsen, tlf. 12233, sunnudag.
Eysturoy: Sigvald Kristiansen, tlf.

41517, leygardag og Magnus á Stongunum, tlf. 23006, sunnudag.
Norðuroygjar: Steingrímur Weihe, tlf. 55300

Vágur: Tlf. 32413
Suðuroy (Norður): Tlf. 71560
Suðuroy (Suður): Tlf. 73030

Tannlæknavakt, Tórshavn

Bráðfeingishjálpið fæst í dag og í morgin kl. 13.00-14.00. Tlf. 14544.

Snoddið

Um tað munar at skriva um navnið á skipinum, sum eitur Snoddið, veit eg ikki: men tað skal verða royni.

Navnið á Toftaskipinum er Snoddið, eitt hvørkikynsorð. Vit siga snoddið, tá er orðið óbundið. Vit siga snoddið, tá er orðið bundið. Navnið á skipinum, Snoddinum, er eitt bundið hvørkikynsorð.

Vit skulu benda tvey onnur skipanøvn, sum eisini eru hvørkikynsorð og bundin — Tjaldrið, Varpið.

Tjaldrið var eitt ferðaskip. Vit sóu Tjaldrið koma á Havnina. Hann sigldi við Tjaldrinum. Vit siga eitt varp liggur á bryggjuni. Teir tóku varpið um borð. Varpið er eitt vakurt skip. Vit sóu Varpið leggja at. Hann sigldi við Varpinum. Sum vit benda Tjaldrið og Varpið í einum ymsu føllunum, soleiðis skulu vit eisini benda Snoddið.

Snoddið liggur við bryggjuna. Eg sá Snoddið fara frá. Hann sigldi við Snoddinum. Hesi nevni eru ikki bend í hvørskalli. Hvørskallið verður ikki so nógv sagt.

Tá ið vit hoyra fólk siga, at tey sóu Snodda, ella at tey vóru um borð á Snodda, so er tað skeivt at siga soleiðis.

Tá ið sagt verður: »Eg sá Snodda. Eg var um borð á Snodda«, so hevur hetta skipanavnið skift kyn, og tað skal tað ikki.

Eingin sigur, at Erik Mohr fæddi Tjaldra. Erik Mohr fæddi Tjaldrið, og Sonny Johannesen fæddi Snoddið.

Erik Mohr var skipari á Tjaldrinum.

Sonny Johannesen er skipari á Snoddinum.

14 mans eru ikki um borð á Snoddinum, tá ið hann er til fiskiskap. 14 mans eru við Snoddinum.

Sv. T.